

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 1848/19

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופט ג' קרא

העותר: אורי בכור

נגד

המשיבים: 1. איחוד מפלגות הימין – הבית היהודי, האיחוד
הלאומי, עוצמה יהודית
2. יו"ר תנועת הליכוד – בנימין נתניהו
3. ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-21
4. היועץ המשפטי לממשלה

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה: י"א באדר ב' התשע"ט (18.3.2019)

בשם העותר: בעצמו

בשם המשיבה 1: עו"ד אלי שמואליאן

בשם המשיב 2: עו"ד אבי הלוי

בשם המשיבים 3-4: עו"ד ערין ספדי-עטילה

פסק-דין

עניינה של העתירה בתקיפת החלטת ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-21, כפ"ר 21/1 אורי בכור נ' איחוד מפלגות הימין – הבית היהודי, האיחוד הלאומי, עוצמה יהודית (6.3.2019).

ועדת הבחירות המרכזית דחתה ברוב של 25 מתמודדים לעומת תומך יחיד ועוד 5 נמנעים, את בקשת העותר למנוע מהמשיבה 1 מלהשתתף בבחירות לכנסת ה-21. עוד

החליטה הוועדה כי היא נעדרת סמכות לדון בבקשה הנוספת שהעלה העותר ולפצל את רשימת המועמדים.

העותר חזר בעתירתו על טיעונים שהעלה לפני ועדת הבחירות המרכזית.

המשיבים סבורים שדין העתירה להידחות על הסף כמו גם לגופה.

שקלנו את טיעוני הצדדים. חוק הבחירות לכנסת [נוסח משולב], התשכ"ט-1969 קובע מועדים להגשת ערעור לבית המשפט העליון ומונה מספר גורמים שרשאים, והם בלבד, להגיש ערעור על החלטת ועדת הבחירות המרכזית לאשר רשימת מועמדים.

העותר אינו נמנה על גורמים אלה. כפי שנפסק על ידי בית משפט זה בעבר, די בטעם זה כדי להביא לדחיית העתירה על הסף (בג"ץ 1174/15 ג'דייס נ' ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-20 (16.2.2015)), וכך אנו מחליטים.

למעלה מן הצורך נציין כי לגופה של מחלוקת, מקובלת עלינו עמדת היועץ המשפטי לממשלה.

לפנים משורת הדין איננו עושים צו להוצאות.

ניתן היום, י"א באדר ב' התשע"ט (18.3.2019).

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט